

Voorbeelden van korte zinnen op de rouwkaart

Aangeslagen en verbijsterd
Adieu
Alles is nu anders zonder jou
Alles van waarde is weerloos (*Lucebert*)
Bevrijd van tijd en ruimte
Bij ieder afscheid wordt een herinnering geboren
Blijvend is jouw warmte in ons hart
De dood kwam onverwacht maar zacht
De hemel heeft er een ster bij gekregen
De vonk dooft, het vuur blijft
De seizoenen van het leven voltooid
De wil was er nog, de kracht niet meer
Doe goed en versaaag nooit
Een bijzonder mens ging heen
Een kleurrijk mens is heengegaan
Een markant persoon is niet meer
Een mensenmens is niet meer
Een reis over de toppen en diepe dalen is voltooid
Een vechter tot het laatst
Eenvoud, kenmerk van het ware
Een wakker mens is ingeslapen
Eeuwig gaat voor ogenblik (*Joost van den Vondel*)
En nu heeft hij / zij rust!
Er viel niets te kiezen
Er viel nog zoveel te genieten
Het boek is uit, het was prachtig
Het ergste is gebeurd
Het feest is afgelopen
Het gebrandschilderde raam van zijn / haar leven is
klaar
Het is altijd anders
Het is goed zo
Het is mooi geweest, ajuus
Het leven helemaal geleefd
Het leven is doorgeven
Het leven is overgegaan in herinneringen
Het leven is een prachtig avontuur
Het leven ten volle geleefd
Het was een mooie dag om te reizen
Het was mooi
Het werd, het was, het is gedaan
Hij / zij had het leven zo lief
Hij / zij had talent voor het leven
Hij / zij heeft mij zoveel geluk gebracht
Hij / zij hield intens van het leven
Hij / zij zocht altijd zijn / haar eigen weg
Ik ben er niet meer
Ik ga naar huis
Ik heb een mooi leven gehad
Ik heb mijn best gedaan
Ik kan niet meer
In al zijn / haar eenvoud was hij / zij groot
In dienst van de verwondering

In vertrouwen op het onbekende
In wezen is het leven een zucht...
Je moet de dood aanvaarden voor je sterft (*Bisschop
Muskens*)
Langzaam is het leven opgehouden
Liefde en vriendschap zijn de zin van ons bestaan
Liefde reikt over de tijd heen
Lief en leed gedeeld
Lief en wijs tot het einde
Mijn hart huilt
Mijn troost is dat je er ooit was
Naar waarde geleefd / genoten
Na zoveel waken nu dan rust
Niet het vele is goed maar het goede is veel
Niet in de aarde begraven, maar in ons hart
Niet te bevatten
Niet te geloven
Nooit meer pijn
Nu is de stilte compleet
Omdat er liefde is, bestaat er geen voorbij
Ongelijk geëindigd
Onze toekomst samen is anders bepaald
Op = op
Plotseling, maar vooral definitief
Positief tot het laatst
Soms grijpt de duisternis het licht
Sommige dingen zouden eigenlijk nooit mogen
gebeuren
Sterk als de dood is de liefde
Stuurloos zonder baken
Terug naar de bron van eeuwig leven
Terug naar de natuur
Te snel, te vroeg
Uitgezeild, voor altijd
Vaar op de stroom van de vergankelijkheid
Van het begrensde naar het onbegrensde
Van leven ga je dood
Verdriet is de prijs van de liefde
Vertrokken met vogels, wolken en winden
Verwacht het onverwachte
Voor alles is een juiste tijd
Wat ging er altijd in jouw hoofd om...
Wat was, is geweest (*Roland Holst*)
Wie weet dansen ze boven ook wel
Wij kunnen het nog niet geloven
Wij zullen je missen, iedere dag
Woorden schieten tekort
Zomaar, ineens
Zonder jou is alles anders

Twee zinnen

Aan alle geliefden een afscheidskus
en alle bekenden een laatste groet.

Afscheid nemen is met dankbare handen
meedragen al wat herinnering is.

Alleen door onze sterfelijkheid te omhelzen
kunnen wij gelukkig worden in de tijd die we hebben.

Alle goede herinneringen blijven,
maar er komen geen nieuwe bij.

Alles gaat door,
de ziel vindt zijn weg en leeft.

Alles is geregeld, het is tijd om te gaan
en ik heb het op mijn manier gedaan.

Als een vriend zoveel goede herinneringen nalaat,
sterft hij / zij niet echt.

Als het er echt toe doet,
schieten woorden tekort

Als iets liefs je verlaat,
blijft nog altijd de liefde.

Als je geconfronteerd wordt met het lijden,
baten mooie woorden niet.

Als je maar lang genoeg leeft
schenkt de tijd je het gelijk.

Als je te moe bent om te leven,
is eeuwige rust een zegen

Als het niet kan zoals het moet,
dan moet het maar zoals het kan.

Als leven lijden wordt,
is sterven een gewin.

Altijd samen in gedachten,
in gedachten voor altijd samen.

Bedroefd door het leven,
bevrijd door de dood.

Bezige handen en een sterke wil
vielen na een bewogen leven stil.

Bijzondere mensen sterven niet,
zij gaan wel, maar blijven toch voor altijd.

Dank aan allen die ik
dank verschuldigd ben.

Dankbaar voor wat het leven mij heeft gegeven, heb ik
het nu teruggelegd.

Dan straalt daar weer die ene ster,
dus is onze eigenlijk nooit weggegaan.

De dood gaat niet over de dood,
maar over wat je met je leven hebt gedaan

De dood is een kaars die uitgaat
als de nieuwe dag aanbreekt.

De dood is niet erg
als het leven goed is geweest.

De dood is onbegrepen
zolang het onbegrijpelijk is te leven...

De duisternis van het graf,
is het ochtendgloren van een nieuwe dag.

Degene die ik liefheb verlaat ik
om degene die ik liefhad terug te vinden.

De herinneringen aan jouw liefde en vertrouwen
dragen wij in ons hart voor altijd mee.

De herinnering is het enige paradijs
waaruit wij niet verdreven kunnen worden.

De mens is broos,
het zijn de sporen die tellen.

De nacht kan nog zo donker zijn,
de zon gaat altijd weer op.

De tijd gaat nu verder
al is het zó anders.....

De wereld is vol mensen,
maar zoals jij was er niet één.

Door de tranen van dit uur
gloort de glimlach van mooie herinneringen.

Durf te voelen dat je leeft
en beleven wat je voelt.

Een bijzonder leven,
een bijzonder mens.

Een enkel ogenblik
kan alles doen veranderen.

Een licht gaat uit
en schijnt niet meer.

Een rusteloze geest is uiteindelijk losgeraakt van het afgematte lichaam.

Elk afscheid is de geboorte van een herinnering.

Elke dag is een mooie dag om een nieuwe reis te beginnen.

Elke dag zonder jou is als een dag zonder bloemen, elke dag zonder jou kun je geen dag meer noemen.

Elke traan die blinkt is een glimlach van herinnering.

En opeens zijn de kleuren dof en smaakt niets meer lekker.

En zo ging ik de horizon voorbij en kwam in het land van de dageraad.

Er is een tijd van komen en er is een tijd van gaan.

Er zijn geen tranen genoeg voor dit plotselinge verlies.

Gebruik het uur, het is kort van duur, de tijd gaat vlug, keert nimmer terug!

Gisteren geschokt en ontdaan, vandaag bedroefd en verslagen.

Groot is de leegte die hij / zij achterlaat, mooi zijn de herinneringen die blijven.

Groot is de leegte en het verdriet, mooi zijn de herinneringen die je achterliet.

Groot is het gemis, mooi zijn de herinneringen die blijven.

Groot was haar liefde, groot het verdriet. Mooie de herinneringen, die zij achterliet.

Haar dans verstilt in een bewogen herinnering.

Haar hart klopte tot het laatst voor anderen, maar had geen kracht meer voor zichzelf.

Had ik je maar als kind gekend, die nu mijn kind en moeder bent.
(*M. Vasalis*)

Heel bijzonder, heel gewoon, gewoon een heel bijzonder persoon.

Herinneringen verbinden wat het oog niet meer ziet.

Herinner mij zoals ik was, heel gewoon, heel bijzonder.

Het afscheid is definitief, maar de herinnering onuitwisbaar.

Het eeuwige leven gaat schuil in het hart van de dood.

Het gevecht is zwaar als je niet kunt winnen.

Het is minder erg om iets te verliezen wat je lief hebt, dan dat je het nooit hebt gehad.

Het is moeilijk te aanvaarden, dat je weg bent van deze aarde.

Het leven is een gunst, maar hoe te leven is een kunst.

Het mensenleven is niet eeuwig, maar het leven is eeuwig.

Het mooiste van het leven zijn de sporen van liefde die wij achterlaten als wij weggaan.

Het mooiste zijn de sporen van de liefde die wij achterlaten als wij weggaan.

Het verlorene prijzen, maakt de herinnering dierbaar.
(*Shakespeare*)

Het wordt stil als er geen stem meer klinkt.

Hij heeft vaste grond gevonden waarin zijn anker eeuwig rust.

Hij heeft zijn boeken opgeborgen en wandelt in de nieuwe morgen.

Hij leeft voort, geworteld in ons hoofd en in ons hart.

Hij straalde vertrouwen uit en droeg dat op ons allen over.

Hoe de wind waait in je leven kan je niet bepalen, maar hoe je de zeilen zet bepaal je zelf.

Hoe iets te zeggen, nu je er niet meer bent, hoe raken we aan jouw afwezigheid gewend?

Hoezo waarom!
Hoezo begrijpen!

Houden van is laten gaan,
hoe moeilijk het ook is.

Huil niet omdat ik er niet meer ben,
maar glimlach omdat ik er was.

Het gemis dwingt ons na te denken
over wat wij bezaten

Hoe kunnen wij de dood begrijpen;
wij begrijpen het leven nog niet eens.

Ieder, die ik gekust heb,
kus ik opnieuw – tot in de eeuwigheid.

Iedereen keert uiteindelijk terug
in zijn eigen thuishaven.

Iedere moeder is uniek,
jij was dat heel speciaal.

Ik ben niet bang voor de dood,
maar ik had nog wel wat langer willen leven.

Ik heb een boek geleend uit de bibliotheek van het
leven,
maar ik heb het nu terug moeten geven.

Ik vertrouw op de toekomst,
wat die ook moge zijn...

In de lentenacht heeft onze omarming
een einde gekregen.

In een zee van liefde geboren,
op golven van liefde gestorven.

Ingehaald door de tijd,
hij / zij vond het nog zo gezellig.

In harten te leven die wij achterlaten
is niet te sterven.

Intens verdrietig om wat niet meer is en nooit meer
zal zijn,
dankbaar voor wat was en altijd zal blijven.

Je kan de richting van de wind niet veranderen,
wel de stand van de zeilen.

Je leeft om onderweg te zijn,
niet om aan te komen.

Je leven is uitgestippeld.
mijn liefste is gestorven.

Je leven was een mooie melodie
beleefd in goede harmonie.

Je liefde, je kracht, je warmte en je lach...
we zullen je missen, iedere dag.

Je kunt de wind niet veranderen,
maar wel de stand van de zeilen.

Je mag wel om mij huilen,
maar niet blijven huilen.

Juist nu je er niet meer bent,
zal je altijd bij ons zijn.

Leef de dag van vandaag
alsof er geen morgen is.

Leef vandaag,
morgen kan alles anders zijn

Leven is eenzaam zijn,
niemand kent de ander.
(Herman Hesse)

Leven is eindig,
echte liefde niet.

Leven is sterven,
sterven is leven.
(Franka Klein)

Leven is weven,
sterven is je werk uit handen geven.

Leven is zorgen,
zorgen is leven.

Mijn dag was mooi.
De nacht mag komen.

Mijn laatste groet is aan hen
die mij kenden en die mij liefhadden.

Mijn leven was ten volle
waard geleefd te worden.

Na de tranen van verdriet
volgt de bemoediging van de herinnering.

Na een lang en zorgzaam leven
zijn / haar taken volbracht.

Na vele bergen te hebben overwonnen,
geef ik mij nu gewonnen.

Niemand valt of hij valt in Uw handen
en niemand leeft of hij leeft naar U toe.
(Huub Oosterhuis)

Niet de voorbije dagen zijn het leven
doch de dagen die men zich herinnert.

Niet in de aarde begraven,
lig je daar, maar in mijn hart.

Niet waarlijk dood zijn zij
die in onze harten leven.

Noem de dood niet slecht
als het leven goed is geweest.

Nooit te oud om te leven,
altijd te jong om te sterven.
Nu je mijn handen niet meer aan kunt raken,
raak je mijn hart nog duidelijker aan.

Of hij wil of niet, de mens vindt en
aanschouwt zichzelf in alles wat hij ziet.
(*Thaillard de Chardin*)

Omdat er liefde is, bestaat er geen voorbij,
in alle eeuwigheid ben jij...

Om je heengaan treuren wij,
om wat je was zijn wij dankbaar

Onze verbondenheid was
heel bijzonder en dierbaar.

Oud worden is een zegen
Oud zijn valt tegen.

Slechts over blijft de herinnering van hoe hij leefde op
aarde.
En voor ons die achterblijven, heeft dat de meeste
waarde.

Soms is er zoveel wat we voelen,
maar zo weinig wat we kunnen zeggen.

Sterven in vrede is
met een gerust hart je ogen sluiten.

Sterven is niet het einde,
maar het begin van een blij en ander leven.

Te snel voorbij, de vele dromen,
oneerlijk is het lot dat nu is gekomen.

Toen ben je zomaar ingeslapen, stil en discreet,
alsof je niemand wilde storen.

Toen kwam die onverwachte dag,
die dag dat de stilte kwam.

Treur niet dat ik je verlaten heb,
ik hoop dat je blij bent dat je mij hebt gekend!

Uit ons oog,
maar nooit uit ons hart.

Vaak te laat,
maar nu te vroeg.

Van alles geleefd, van alles gedaan,
laat mij nu maar rustig gaan.
Verhuizen is alles pakken en dan gaan,
sterven is gaan en alles laten staan.

Verbleven in vele verre landen,
nu op weggegaan naar zijn / haar laatste bestemming.

Verliezen is moeilijk en
het voelt zo onrechtvaardig.

Vol liefde, zorgzaamheid en soms een traan.
Tot op de grens van zijn aardse bestaan.

Vol van leven en geluk,
nu ben je weg, alles is stuk.

Voorbij zijn grenzen gestreden voor leven,
maar ontwapend door de dood.

Voorgoed uit ons midden.
maar niet uit ons hart.

Waar hij / zij niet meer is,
zal hij / zij altijd blijven.

Waar onwetendheid heerst,
is ware vrede onmogelijk.

Want leven is: een ander niet vergeten
en lichtend door de schaduw gaan.
Wat op liefde gebouwd is,
kent geen vergeten.

Wat zo diep in je hart zit
kun je door de dood niet verliezen.

We lopen niet meer,
we zweven.

Wie reist zonder doel,
komt nooit aan.

Wij dachten dat het middag was
maar plotseling viel de nacht.

Woorden schieten te kort
waar het liefste bezit herinnering wordt.

Zij, die wij liefhebben en die van ons zijn heengegaan,
zijn niet meer waar zij waren, maar altijd waar wij zijn.

Zijn / haar leven moeten wij loslaten,
in ons leven houden wij hem / haar vast.

Zoals zij leefde is zij heengegaan,
eenvoudig tevreden en karaktervol.

Zo na aan ons verwant,
zo ver van ons gescheiden.
(Ida Gerhardt)

Zo sterk verbonden,
toch splitst zich de weg.

Zowel mooie als moeilijke zaken
maken het leven de moeite waard.

Langere gedichten

Al hield je nog zoveel van het leven,
je had het niet meer in eigen hand.
Ongevraagd moest je het verlaten
en staan wij machteloos aan de kant.

Alles is heimwee, wolken en water.
Alles is heimwee, naar vroeger... naar later.
Vroeger is over, later... een ster.
Gisteren is oud en morgen nog ver.

Als je veel wordt ontnomen
Als je moet toelaten dat een ander je verzorgt
En leven niet meer leven is
Dan komt de tijd dat je verlangt naar rust

Bezige handen, nu gevouwen en stil.
Een leven vol ijver, zo was uw wil.
Nu heeft u rust, met lichaam en geest.
Vaak zullen wij denken aan wat is geweest

De vraag is niet of je kan zingen, dansen, lachen,
met wie je eet en drinkt of desnoods slaapt.
De vraag is hoe zit het met je twijfels, je zwakte en verdriet,
zodat je kwetsbaar klein jezelf durft te zijn en ik je troosten kan of niet.

Een moedig twijfelaar en een doorzetter pur sang,
een levensgenieter met humor als drijvende kracht.
Op onnavolgbare wijze heeft zij haar leven vormgegeven.

Herinner mij niet in sombere dagen,
herinner mij in de stralende zon,
hoe ik was...
toen ik alles nog kon.

Hij heeft zijn strijd gestreden,
de wereld werd steeds kleiner om hem heen.
Hoe hij in stilte heeft geleden,
weet niemand; hij alleen.

Hij nam het leven zoals het kwam,
zat nooit bij de pakken neer.
Zorgde voor de vrolijke noot,
nu is hij er niet meer.

Jouw sterven is zo moeilijk te begrijpen,
Afscheid nemen ging niet meer.
Te weten dat we jou voorgoed moeten missen,
dat doet ons verschrikkelijk veel zeer.

Toen eindelijk de zee mijn uitzicht dichtte
en mij terugwierp op mijn warm verlangen,
was het opeens alsof de hemel lichtte.
Van al wat ik met vreugde heb ontvangen
lijkt niets, nee niets aan mij te zijn ontnomen.
(vrij naar J.W. von Goethe)

Veel fijne herinneringen
verzachten onze smart.
Voorgoed uit ons midden,
Maar altijd in ons hart.

Verdriet zie je niet,
je hebt het.
Soms went het,
Soms niet.

Voor jou ging het sterven niet ineens,
je hebt er moedig tegen gestreden.
Niemand kan weten wat je hebt gevoeld,
ook niet wat je hebt geleden.

Wat had je een woelig leven, wat was je sterk door de tijden heen.
Je vond je geluk, al wat het maar voor even en kwam je daar dan ook weer overheen.
Je had veel liefde en kon ons veel geven, ik mis je,
Waar je nu ook bent, pijn zul je niet meer hebben.
Lieve mam, dank je voor je warmte, je zult altijd bij ons zijn.

We hebben gelachen om je humor,
geproefd van je wijsheid,
ontzag voor je kracht;
genoten van jou:
bedankt dat je er was.

We staan niet vaak stil
bij het woordje 'samen',
maar het is een groot gemis,
als 'samen' niet meer in je leven is.

Voorbeelden van Bijbelse teksten op de rouwkaart

Aan het einde van het leven
neemt Gods Geest de laatste adem mee.
Onze geest wordt weer herenigt
met God, die ons adem gaf.

De Heer redt het leven van zijn dienaren,
nooit zal boeten wie schuilt bij hem.
(*Psalm 34:23*)

De Here bewaakt de eenvoudigen; ik was verzwakt, maar Hij heeft mij verlost.
(*Psalm 116*)

Het is volbracht, je hebt de Kruisbanier tot in Gods Handen gedragen
(*gezang 469*)

Hij heeft ons samen met hem uit de dood opgewekt en ons een plaats gegeven in de hemelsferen, in Christus Jezus.
(*Efeze 2:6*)

Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij.
Hij die op de troon zat zei: 'Alles maak ik nieuw!' – Ik hoorde zeggen: 'Schrijf het op, want wat hier wordt gezegd is betrouwbaar en waar.' –
(*Openbaringen 21:4-5*)

Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijn.
(*Jesaja 43:1*)

In het huis mijns Vaders zijn vele woningen.
(*Johannes 14:2*)

Ik sla mijn ogen op naar de bergen,
van waar komt mijn hulp?
Mijn hulp komt van de HEER
die hemel en aarde gemaakt heeft.
(*Psalm 121:1-2*)

Ik weet mijn Redder leeft,
en Hij zal ten slotte hier op aarde ingrijpen.
Hoezeer mijn huid ook is geschonden,
toch zal ik in dit lichaam God aanschouwen.
Ik zal hem aanschouwen,
ik zal hem met eigen ogen zien, ik, geen ander,
heel mijn binnenste smacht van verlangen.
(*Job 19:25-27*)

Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken.
(*Spreuken 3:6*)

Leven in vrede met God
Wij zijn dus als rechtvaardigen aangenomen op grond van ons geloof en leven in vrede met God, door onze Heer Jezus Christus.
(*Romeinen 5:1*)

Luid roep ik God, ik schreeuw het uit,
luid roep ik God – dat hij mij hoort.
(*Psalm 77:2*)

Maar hij zei: 'Je hebt niet meer dan mijn genade nodig, want kracht wordt zichtbaar in zwakheid.' Dus laat ik mij veel liever voorstaan op mijn zwakheid, zodat de kracht van Christus in mij zichtbaar wordt.
(2 Korinthe 12:9)

Maar ik vertrouw op u, HEER,
ik zeg: U bent mijn God,
(Psalm 31:15)

Maar laten we God danken, die ons door Jezus Christus, onze Heer, de overwinning geeft.
(1 Korinthe 15:57)

Want dit is de wil mijns Vaders,
dat een ieder, die de Zoon
aanschouwt en in Hem gelooft,
eeuwig leven hebbe, en Ik zal hem
opwekken ten jongsten dage.
(Johannes 6:40)

Want zo hoog als de hemel is boven de aarde,
zo ver gaan Mijn wegen jullie wegen te boven,
en Mijn plannen jullie plannen.
(Jesaja 55:9)

Zie, God is mijn heil, ik vertrouw en vrees niet,
want mijn sterkte en mijn psalm is de Here Here,
en hij is mij tot heil geweest.
(Jesaja 12:2)

Zoals een hinde smacht
naar stromend water,
zo smacht mijn ziel
naar u, o God.
(Psalm 42:2)

Zolang wij leven, leven we voor de Heer; en wanneer wij sterven, sterven we voor de Heer. Dus of we nu leven of sterven, we zijn altijd van de Heer.
(Romeinen 14:8)